

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

В статті досліджено процес інвестиційного розвитку будівельної галузі як об'єкту державного регулювання, особливу увагу автором приділено визначенню його сутності та змісту. Зазначено, що інвестиційний розвиток будівельної галузі може ефективно реалізовуватись за умови ефективної організації системи взаємодії суб'єктів такого процесу. Показано необхідність використання комплексного підходу на всіх рівнях інвестиційного розвитку будівельної галузі шляхом: по-перше, розширення масштабів комплексного використання мінерально-сировинних ресурсів, попутної продукції та відходів промисловості з метою збереження та покращення екологічної ситуації; по-друге, розширення комбінування й об'єднання специфічних технологічних процесів виробництва і будівництва на основі впровадження інноваційних технологій і модернізації виробничих процесів; по-третє, розвиток внутрішній системних зв'язків між локальними і регіональними суб'єктами інвестиційного розвитку будівельної галузі у відповідних сферах територіальних виробничих поєднань. Доведено, що забезпечення комплексного підходу щодо реалізації процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі потребує обґрунтування відповідних наукових положень і рекомендацій, розширення технічних можливостей вирішення завдань. Надано пропозиції щодо розвитку будівельної галузі в мінливих соціально-економічних умовах.

Ключові слова: будівельна галузь; виробничий процес; державне регулювання; інвестиційний розвиток; фінанси.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Розвиток сучасної економіки, інтенсивність взаємодії її галузей обумовлюють необхідність системного підходу до дослідження будівельної галузі як об'єкту державного регулювання, невідривно від інших підсистем національної економіки, а також з урахуванням основних тенденцій в інвестиційній сфері через її визначальний вплив на розвиток виробничих процесів у досліджуваній галузі. Чітке визначення позиції будівельної галузі в економічній системі України, її структури, а також особливостей територіальної організації виробничих процесів потребує уточнення соціально-економічної сутності будівельної галузі як об'єкту державного впливу, розуміння її специфіки та характерних тенденцій.

Аналіз вітчизняної та зарубіжної літератури показав, що в управлінській науці проблемам інвестування та розвитку будівельної галузі присвячені роботи багатьох вчених, серед яких: Ансофф І., Маршал А., Портер М., Шумпетер Й., Бакуменко В., Васильєва О., Дацій О., Драган І., Іванова Т., Ігнатенко О., Ковалевська О., Мерзляк А., Орлатий М., Орлова Н. та інші.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Дослідити процес інвестиційного розвитку будівельної галузі як об'єкту державного регулювання, уточнити його сутність та зміст.

Виклад основного матеріалу дослідження з новим обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Необхідно наголосити, що в теорії часто ототожнюються такі понятійні категорії, як: «будівельна галузь», «будівельна сфера», «будівельний комплекс», «інвестиційно-будівельний комплекс».

Зокрема, найбільш поширеною в теорії є категорія «будівельна галузь», яка найбільш повно відображає сутнісні характеристики наявних відносин в економічній системі. Безумовно, галузеве регулювання передбачає достатньо потужні заходи державного впливу, але, разом із тим, суб'єкти державного регулювання втратили можливість безпосереднього (планового) управління суб'єктами господарської діяльності регулювання, який передбачає, переважно, непрямий вплив [1].

Щодо сутності інвестиційно-будівельний комплексу, то на думку Ковалевської О. П. необхідно розглядати як систему відносин між учасниками інвестиційно-будівельного циклу із приводу освоєння ресурсів і створення матеріальних і інших благ. В організаційному аспекті інвестиційно-будівельний комплекс включає такі складові: проектні організації; підприємства; підприємства промисловості будівельних матеріалів; інфраструктура. При цьому особливе місце посідають елементи, діяльність яких спрямована на залучення інвестицій [3, с. 107–113].

Щодо будівельного комплексу, то його в теорії розглядають переважно як сукупність виробничих і невиробничих галузей, включаючи управління, що забезпечують здійснення інвестиційної діяльності в формі капітальних вкладень, а також реалізацію політики в житловій сфері [4].

Необхідно зауважити, що генеза наукової категорії «будівельна галузь» зумовлена формуванням та розвитком економічних відносин ринкового типу в Україні. Інвестиційний розвиток будівельної галузі у ринкових умовах господарювання пов'язаний зі скороченням часового лагу між початком інвестування і отриманням фінансового результату. Така ситуація ускладнюється обмеженою еластичністю пропозиції об'єктів нерухомості на ринку, обумовленою особливістю результату функціонування будівельної галузі через тривалість виробничого процесу.

Ускладнення і трансформація поняття «будівельна галузь» в на сучасному етапі розвитку ринкових відносин здійснюється за рахунок включення до її складу організацій-посередників у сфері будівельного виробництва. Це стосується підприємств-постачальників технічних і матеріальних ресурсів, логістичних компаній, а також інших пов'язаних компаній. Також в теорії до складу будівельної галузі включають компанії, що надають інформаційні, консалтингові послуги. Проте, на нашу думку, для цілей аналізу державного регулювання інвестиційного розвитку будівельної галузі такий підхід є дискусійним.

Серед дослідників [2] популярною також є позиція, відповідно до якої будівельна галузь представлена як сукупність видів виробництва продукції для будівництва, для забезпечення діючих підприємств основними і оборотними засобами.

Розвиток будівельної галузі на сьогодні залежить від комбінування інвестиційного процесу із безпосереднім процесом будівництва. Натомість, в умовах планової економіки вони поєднувались шляхом тривалого ланцюгу директивних документів. Таким чином, результат функціонування будівельної галузі відображає сформовану систему потреб у створенні кінцевого продукту. Обсяги капітальних інвестицій на ринку обумовлюються лише доходами інвесторів, можливостями та умовами отримання кредитних ресурсів банків, економічною доцільністю можливості консолідації капіталів, інвестиційними можливостями державного і місцевих бюджетів тощо.

Необхідно зазначити, що на сьогодні в структурі будівельної галузі, на відміну від умов планової економіки, основою є діяльність конкретного суб'єкта господарської діяльності, спроможного враховувати мінливі показники ринку нерухомості, будівельних матеріалів і конструкцій тощо, реагувати на їх коливання в межах правового поля, а не державний вплив, спрямований на вирішення стратегічних завдань.

Розглянемо різні підходи щодо сутності будівельної галузі [1; 4]. Перш за все, з технологічної точки зору будівельна галузь існує об'єктивно при будь-якій формі управління господарською системою. По-друге, з позиції державного регулювання розвитку економіки категорія «будівельна галузь» на сьогодні не лише не віддзеркалює зміст відносин організацій-

но-економічного характеру, але перетворюється на абстрактну категорію. Пояснити це можна ліквідацією системи, що складалась з будівельних трестів, їх об'єднань, головних управлінь, на чолі з міністерством. Це спричинило прогалину середнього рівня системи управління.

Необхідно враховувати, що діяльність суб'єктів господарювання будівельної галузі має самостійний характер. Тому вплив держави на їх функціонально-економічну поведінку можливий лише опосередкований на основі прийняття відповідних законодавчих актів.

По-третє, з позиції особливостей управління будівельною галуззю на регіональному рівні: організація регуляторних процесів щодо інвестиційного розвитку будівельної галузі здійснюється з урахуванням національних інтересів, специфіки регіонів.

В теорії державного регулювання економіки інвестиційний розвиток будівельної галузі розглядається як сукупність взаємовідносин економічного характеру суб'єктів господарювання щодо накопичення або заповнення інвестиційних ресурсів з їх наступним ефективним використанням для створення, реконструкції і технічного переозброєння основних засобів національної економіки [5]. Взаємовідносини таких суб'єктів господарювання щодо реалізації їх інтересів здійснюються на основі інвестиційно-будівельної діяльності.

Також інвестиційний розвиток будівельної галузі розглядається як діяльність, що реалізується через певну системою інституційних, виробничих, функціональних структур, що утворюють відповідний сектор національної економіки.

Інвестиційний розвиток будівельної галузі означає певну частину сектора «нефінансових» і сектора «фінансових» суб'єктів господарювання. Також, до його складу частково включають суб'єктів державного управління і домашні господарства. Таким чином, до процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі є залученими: суб'єкти господарювання будівельної галузі, інвестори, інституційні структури.

На нашу думку, процес інвестиційного розвитку будівельної галузі включає сукупність локальних і регіональних комплексів. Кожен з будівельних комплексів відзначається відповідною специфікою процесів формування, функціонування та розвитку.

Найбільш поширеним в теорії є визначення поняття інвестиційного розвитку будівельної галузі, що представляє собою організовану сукупність будівельних виробництв, що утворює відповідну соціально-економічну систему, та результатів їх господарської діяльності з галузевим управлінням. У такій системі учасники процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі реалізують свої інтереси шляхом консолідації інвестиційних ресурсів для подальшої участі щодо виробництва та реалізації будівельних об'єктів. В рамках такого процесу здійснюється трансформація інвестицій в основний капітал в основні засоби через будівництво споруд, будівель (нове будівництво, реконструкція, розширення, технічне переозброєння) [2].

Серед основних завдань інвестиційного розвитку будівельної галузі прийнято виділяти наступні: відт-

ворення (просте і розширене) виробничих і невиробничих засобів для галузей економіки, підвищення її ефективності; забезпечення поліпшення якості та експлуатаційних властивостей будівельної продукції через застосування принципово нових матеріалів і технологій; формування матеріальних умов для розширеного відтворення трудового ресурсу через розвиток житлового фонду, об'єктів соціальної інфраструктури; розвиток власної матеріально-технічної бази на основі використання новітніх досягнень науки і техніки.

Таким чином, у наявних умовах господарювання в Україні інвестиційний розвиток будівельної галузі суттєво впливає на процеси функціонування всіх галузей економіки і сфер суспільного життя, соціально-економічний розвиток країни та її регіонів.

Найбільш поширене розуміння структурного змісту інвестиційного розвитку будівельної галузі, як правило, включає чотири ключові блоки: будівельна індустрія; група галузей, що забезпечують будівельне виробництво матеріальними ресурсами; інфраструктурний блок і інвестиційний блок.

На нашу думку, необхідним є розширення і деталізація сутності та ролі окремих учасників процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі. Так, функціональну структуру інвестиційного розвитку будівельної галузі утворюють підсистеми – сукупність елементів (ланок), об'єднаних реалізацією загальної проміжної функції в системі будівельної галузі.

По-перше, будівельно-монтажний блок є головною ланкою, який ключає сукупність будівельних, монтажних, ремонтних та експлуатаційних підприємств і організацій, що забезпечують кінцевий результат функціонування всієї галузі. Технічний стан цієї підсистеми обумовлює якість будівельної продукції та інші техніко-економічні показники будівельного виробництва (терміни, вартість тощо).

По-друге, управлінська ланка, основним змістом функціонування якої є здійснення організації процесу, контролю, розвиток інноваційних підходів в будівельному виробництві і управлінні. Основне завдання цієї ланки полягає в забезпеченні оптимальності щодо інвестиційного розвитку будівельної, а також розміщення її складових. До функції підсистеми входить планування освоєння капітальних вкладень, організація і частково проведення науково-дослідних, експериментальних і проектно-випробувальних робіт, управління окремими підсистемами будівельної галузі.

По-третє, промислово-виробничий блок - включає сукупність галузей промисловості будівельних матеріалів, деталей і конструкцій, а також інших галузей промисловості, які постачають для будівництва основні засоби та спеціалізоване обладнання, послуги. Необхідно зазначити, що основні виробничі засоби будівельного виробництва необхідно збільшувати таким чином, щоб забезпечити їх оптимальний рівень.

По-четверте, інфраструктурний блок спрямований на поліпшення умов праці, підготовки кадрів, розвиток інженерно-технічних рішень в будівельному виробництві. До цього блоку належать суб'єкти господарювання у сфері матеріально-технічного постачання, комплектації виробництва.

По-п'яте, блок науково-дослідних, проектних та дослідно-конструкторських робіт – сфера діяльності цього блоку пов'язана із розвитком науки і технологій у сфері будівництва, а також із завданнями щодо освоєння та впровадження інновацій у виробництво, будівельну індустрію і проектування.

По-шосте, неструктурні ланки інвестиційного розвитку будівельної галузі, до якої входять металургійна, хімічна, деревообробна та інші галузі промисловості. Ці галузі виготовляють спеціальні види продукції або сировини, які застосовуються в будівництві. У зв'язку з цим важливо враховувати і вивчати вплив цих галузей на інвестиційний розвиток будівельної галузі.

По-сьоме, фінансово-інвестиційний блок включає різні інвестиційні інститути (фонди, банки тощо), а також механізми інвестування будівельного виробництва.

Процес інвестиційного розвитку будівельної галузі пов'язаний з певними труднощами. Разом із тим, функціонування учасників такого процесу має бути збалансованим, з урахуванням раціонального використання ресурсів і охорони навколишнього середовища.

Аналіз зв'язків і функцій учасників процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі дає змогу зробити висновок, що він є найважливішим елементом структури економіки країни. Рівень ефективності такого процесу визначає соціально-економічний розвиток країни, забезпечує відтворення (просте і розширене) всіх галузей економіки, розвиток інфраструктури та невиробничої сфери.

Будівельна галузь наразі реалізує такі функції [2; 4]: створення та оновлення основних засобів для галузей економіки, обслуговуючого і допоміжного виробництва, підвищення на цій основі ефективності економіки України; створення матеріальних умов для розширеного відтворення людського капіталу на основі формування житлового фонду, що відповідає сучасним вимогам, будівництва інших об'єктів соціальної інфраструктури для задоволення потреб населення; створення і оновлення сільськогосподарських основних засобів, реалізація програм розвитку сільських територій, АПК; створення матеріальних умов для раціонального природокористування, захисту і відтворення середовища проживання людини; підвищення якості та експлуатаційних властивостей будівельної продукції через широке застосування будівельних систем, на основі інновацій підвищення ефективності будівництва, інтенсифікація інвестиційного процесу, скорочення інвестиційного циклу; розвиток на інноваційній основі власної матеріально-технічної бази, максимальне залучення до господарського обігу місцевих ресурсів, зокрема вторинної сировини.

Інвестиційний розвиток будівельної галузі передбачає процес формування системи організації і фінансування капітального будівництва, яка складається з сукупності структур, що поєднують наукові дослідження і проектування, будівельне виробництво з його матеріально-технічною базою, інфраструктуру, кадрове забезпечення, взаємодія яких об'єктивно стимулює підвищення ефективності реалізації інвестиційних програм на основі врахування галузевих і

територіальних аспектів спеціалізації, кооперації і концентрації виробництва, а також раціонального використання природних ресурсів і охорони навколишнього природного середовища.

З позиції методології управління інвестиційний розвиток будівельної галузі являє собою процес взаємодії економічних, технічних та соціальних елементів, які складають єдину систему, що включає на дві великі підсистеми – керовану (об'єкт управління) і керуючу (суб'єкт управління), які в свою чергу взаємопов'язані інформаційними каналами. При цьому ефективно управління інвестиційним розвитком будівельної галузі в ринкових умовах ґрунтується на формуванні такого організаційно-економічного механізму управління, який би відповідав вимогам ринкових, економічних законів і враховував інтереси всіх учасників такого процесу. При цьому необхідно домогтися оптимальної відповідності у взаємодії об'єкта і суб'єкта управління. Це буде сприяти збільшенню введення в експлуатацію будівельних об'єктів, а також підвищенню ефективності будівельного процесу, поліпшенню соціально-економічної ситуації на відповідній території та країні в цілому.

Говорячи про управління інвестиційним розвитком будівельної галузі з позиції участі органів державного управління, необхідно відзначити, що основним завданням є створення режиму найбільшого сприяння процесу формування, розвитку і функціонування ринкових механізмів в реалізації такого процесу. Такі механізми мають враховувати економічні, демографічні, соціальні, правові та екологічні особливості розвитку відповідної території, а саме: формування і реалізація ефективної містобудівної політики; активний вплив на процес формування виробничої і соціальної інфраструктури території; формування сприятливих умов для інвестиційного розвитку будівельної галузі; забезпечення ефективної та раціональної фінансово-інвестиційної політики на відповідній території тощо.

При цьому державне регулювання діяльності учасників процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі в умовах ринкової економіки має здійснюватися шляхом використання низки заходів правового, організаційного та економічного характеру. До таких заходів належать: законодавчі та нормативні акти; система державного регулювання ринку будівельних підприємств шляхом розміщення державних замовлень на будівництво; підтримка конкурентного середовища та контроль за дотриманням антимонопольного законодавства; формування прогнозів і планування розвитку окремих напрямків національної економіки; вплив на динаміку і структуру сукупного суспільного попиту через важелі бюджетної, податкової та фінансово-кредитної політики, до яких відносяться ставки податків, ставки по кредитах, облікові ставки цінних паперів; регулювання ціноутворення; створення системи страхування і захисту інвестицій; формування і реалізація інноваційної політики, підготовка кадрів для ринкових і неринкових структур тощо.

В цілому інвестиційний розвиток будівельної галузі з точки зору організації економічних процесів передбачає необхідність формування інтегральної

багатострижневу макросистему, суб'єкти якої мають складні зовнішні зв'язки і динамічні внутрішні процеси, що розвиваються відповідно до характеру функціонування всієї економічної системи. На національному рівні, як і економіка в цілому, інвестиційний розвиток будівельної галузі диференціюється і глибоко спеціалізується в галузевому і територіальному напрямках.

При цьому необхідно зазначити, що планування інвестиційного розвитку будівельної галузі, зокрема в аспекті територіальної організації будівельного виробництва пов'язане з відповідними складнощами і займає багато часу. Воно включає розробку комплексної програми науково-технічного та інноваційного розвитку, складання прогнозу розвитку і розміщення продуктивних сил, генеральної схеми їх розвитку і розміщення, оптимального розміщення регіонального будівництва, цільових програм, ТЕО, схем районного планування, генеральних планів міст і районів.

Ефективність процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі, так само як і зниження витрат на спорудження будівельних об'єктів в сучасній економіці переважно визначаються такими факторами: рівнем адміністративних бар'єрів; розвитком інфраструктури (транспортної, комунальної тощо); рівнем компетентності замовників; глибиною опрацювання проектів і професіоналізмом проектно-пошукових рішень; якістю місцевих будівельних матеріалів; розвитком форм організації будівельного виробництва; якістю постачання ресурсів і кадрового забезпечення.

Необхідно зазначити, що при ефективній територіальній організації будівельного виробництва утворюються системні зв'язки між різними сферами будівельної діяльності, тим самим досягається найбільший внесок всіх зацікавлених суб'єктів у вироблення кінцевого будівельного продукту. У такому випадку замовник більш чітко формулює вимоги до проекту, має більше можливостей більш повно оцінити проектні рішення з урахуванням місцевих умов. Проектувальники більш ретельно вивчають прив'язки проекту, надають рекомендації щодо застосування ефективних матеріалів, типу будівель, раціоналізації інвестиційного розвитку будівельної галузі. Внесок підрядника і постачальника матеріалів полягає в удосконаленні організації праці, підвищенні ефективності виробництва і застосування будівельних матеріалів.

Необхідно зазначити, що підхід до територіальної організації інвестиційного розвитку будівельної галузі забезпечує скорочення витрат на логістику, а також сприяє раціональному і ефективному використанню будівельних матеріалів місцевих виробників.

Визначаючи необхідність активізації процесів інвестиційного розвитку будівельної галузі, врахування потребують такі умови: по-перше, вдосконалення нормативно-правової бази в сфері підтримки суб'єктів інвестиційного розвитку будівельної галузі; по-друге, створення інвестиційних можливостей через формування системи пільг для інвесторів, що діють в інтересах розвитку відповідної території; по-третє, організація ринкового середовища і створення реальних можливостей для реалізації будівельних програм і проектів, що дають змогу за наявності інвестиційних

можливостей та інвестиційних намірів продуктивно їх реалізувати; по-четверте, організаційне та науково-методичне забезпечення регулювання; по-п'яте, розвиток територіальної інфраструктури інвестиційного розвитку будівельної галузі; по-шосте, розвиток виробничої та інноваційної діяльності будівельних компаній, їх фінансова підтримка; по-сьоме, підготовка кадрів і інформаційне забезпечення процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі.

Висновки. З урахуванням вищенаведеного можемо зазначити, що в сучасних соціально-економічних умовах розвиток будівельної галузі має підтримуватися не лише вільною конкуренцією і конкурентним ціноутворенням, але й через застосування інструментарію державного впливу. При цьому втручання держави в діяльність суб'єктів господарювання, учасників процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі має здійснюватися лише шляхом непрямого впливу. За суб'єктами державного управління мають бути збережені наступний набір функцій, а саме: по-перше, захист ринкового механізму конкурентного ціноутворення там, де такий механізм діє нормально; по-друге, розробка комплексу заходів щодо підвищення ефективності такого механізму там, де його ефективність знижується, зокрема через монополізацію конкретного ринку; по-третє, формування елементів механізму конкурентного ціноутворення в тих сферах, де він не виник самостійно.

Слід зазначити, що інвестиційний розвиток будівельної галузі може ефективно реалізовуватись за

умови ефективної організації системи взаємодії суб'єктів такого процесу. Така організація передбачає комплексний підхід на всіх рівнях інвестиційного розвитку будівельної галузі. При цьому, комплексність інвестиційного розвитку будівельної галузі знаходить свій прояв через: по-перше, розширення масштабів комплексного використання мінерально-сировинних ресурсів, попутної продукції та відходів промисловості з метою збереження та покращення екологічної ситуації; по-друге, розширення комбінування й об'єднання специфічних технологічних процесів виробництва і будівництва на основі впровадження інноваційних технологій і модернізації виробничих процесів; по-третє, розвиток внутрішній системних зв'язків між локальними і регіональними суб'єктами інвестиційного розвитку будівельної галузі у відповідних сферах територіальних виробничих поєднань. Забезпечення комплексного підходу щодо реалізації процесу інвестиційного розвитку будівельної галузі потребує обґрунтування відповідних наукових положень і рекомендацій, розширення технічних можливостей вирішення завдань.

Перспективою подальших досліджень, на наш погляд, є дослідження регіональних і локальних рівнів інвестиційного розвитку будівельної галузі в рамках територіальної організації, їх спеціалізованої галузевої структури, раціонального використання інфраструктури, природокористування.

Список використаних джерел

1. Гірченко Т. Д. Економічні проблеми розвитку будівництва житла в сучасних умовах / Т. Д. Гірченко, С. А. Стратонов, К. М. Купрієнко // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. – 2011. – № 3(12). – С. 46–51.
2. Драган І. О. Запровадження інноваційних заходів державного управління розвитком житлово-комунального господарства / І. О. Драган // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 20. – С. 81–84
3. Ковалевська О. П. Методичні основи формування стратегії розвитку інвестиційно-будівельного комплексу / О. П. Ковалевська // Науковий вісник Академії муніципального управління: Серія «Управління». – 2011. – Вип. 4. – С. 107–113.
4. Пинда Ю. В. Напрями підвищення рівня конкурентоспроможності будівельного комплексу регіону в умовах відкритої економіки / Ю. В. Пинда // Вісник Львівської державної фінансової академії: Львів. – 2007. – № 12 – С. 170–176.
5. Шарова С. В. Економічна сутність та основні характеристики інвестиційного процесу на ринку первинного житла [електронний ресурс] / С. В. Шарова // Ефективна економіка. – 2015. – № 11. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua>.

Ю. В. Кучма,

соискатель, ЧНУ ім. Петра Могили, г. Николаев, Украина

ИНВЕСТИЦИОННЫЙ РАЗВИТИЕ СТРОИТЕЛЬНОЙ ОТРАСЛИ КАК ОБЪЕКТ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ

В статье исследован процесс инвестиционного развития строительной отрасли как объекта государственного регулирования, особое внимание автором уделено определению его сути и содержания. Отмечено, что инвестиционное развитие строительной отрасли может эффективно реализовываться при условии эффективной организации системы взаимодействия субъектов такого процесса. Показана необходимость использования комплексного подхода на всех уровнях инвестиционного развития строительной отрасли путем: во-первых, расширения масштабов комплексного использования минерально-сырьевых ресурсов, сопутствующей продукции и отходов промышленности с целью сохранения и улучшения экологической ситуации; во-вторых, расширения комбинирования и объединения специфических технологических процессов производства и строительства на основе внедрения инновационных технологий и модернизации производственных процессов; в-третьих, развитие внутренней системных связей между локальными и региональными субъектами инвестиционного развития строительной отрасли в соответствующих сферах территориальных производственных объединений. Доказано, что обеспечение комплексного подхода к реализации процесса инвестиционного развития строительной отрасли требует обоснования соответствующих научных положений и

рекомендаций, расширение технических возможностей решения задач. Даны предложения по развитию строительной отрасли в меняющихся социально-экономических условиях.

Ключевые слова: строительная отрасль; производственный процесс; государственное регулирование; инвестиционное развитие; финансы.

Y. Kuchma,

PhD applicant, Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolayiv, Ukraine

CONSTRUCTION INDUSTRY INVESTMENT DEVELOPMENT AS OBJECT STATE REGULATION

In the article the process of investment development of the construction industry as an object of state regulation, the special attention given to the author of its nature and content. The proposals for the development of the construction industry in the changing socio-economic conditions. It is noted that in the present socio-economic conditions of the construction industry must be supported not only free competition and competitive pricing, but also through the use of instruments of state influence. This government intervention in economic activities of participants of the investment of the construction industry should be carried out only through indirect effects. For subjects of public administration must be maintained following set of functions, namely: first, protection of competitive pricing market mechanism where this mechanism operates properly; Second, the development of measures to improve the efficiency of such a mechanism, where its effectiveness is reduced, including through specific market monopolization; Thirdly, the formation mechanism of competitive pricing elements in areas where it did not arise independently.

It should be noted that the investment the construction industry can be effectively implemented provided the effective organization of people engaged in this process. This organization provides a comprehensive approach at all levels of the investment of the construction industry. However, the complexity of the investment of the construction industry finds its expression through: first, the expansion of the integrated use of mineral raw materials, associated products and waste products in order to maintain and improve the environmental situation; Second, a combination of expansion and consolidation of specific manufacturing processes and construction through the introduction of innovative technologies and modernization of production processes; thirdly, the development of internal communications system between local and regional actors the investment of the construction industry in the relevant areas of territorial industrial combinations.

Key words: construction industry; manufacturing process; state regulation; investment development; finance.

Рецензенти: *Драган І. О.*, д-р наук з держ. упр., доцент;
(Академія муніципального управління)
Андріяш В. І., канд. політ. наук, доцент.
(Чорноморський національний університет імені Петра Могили)

© Кучма Ю. В., 2017

Дата надходження статті до редколегії 24.02.17